

Núm. de Protocol: 1000044/2018

Núm. Rotlle: TSJA-0000066/2019

SENTÈNCIA 15-2020

PARTS:

Apel·lant: Sr. JJJ

Representant: Sra. CF

Advocat: Sr. EAM

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. MEC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el dotze de juny de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000044/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació del Sr. JJJ va interposar demanda contra el GOVERN, en què impugnava la resolució adoptada el 22 d'agost de 2018, desestimària del recurs formulat contra l'ordre del Director del Cos de Policia, mitjançant la qual s'havia requerit l'agent per a que

retornés el gos policia de què estava tenint cura, i contra la decisió de suprimir el complement salarial anomenat "218 Prima Secció Canina", a partir del mes de maig de 2018.

La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 15 de juliol de 2019 ha desestimat la demanda, declarant que la resolució impugnada és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La part agent va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta en síntesi, en les següents al·legacions:

a) L'ordre impugnada del Director de la Policia no està motivada ni justificada en necessitats del servei.

b) L'actuació administrativa ha de revestir una forma i un procediment legal, especialment quan és restrictiva de drets com succeeix en aquest cas.

c) La pèrdua del complement salarial només es podia fer motivadament i a través d'un acte administratiu que revesteixi la forma deguda.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, que considera plenament ajustada a dret, segons els següents arguments:

a) Les ordres verbals es poden encabir dins de les competències de la Direcció del Cos de Policia.

b) La prima que percebia l'agent estava vinculada al fet de tenir cura de l'animal i no retribuïa el lloc de treball de guia caní, de manera que, quan es deixa de disposar del gos, la conseqüència automàtica és la pèrdua de la retribució.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, l'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si s'ajusta a la legalitat la resolució administrativa que va disposa que l'agent retornés el gos policia del qual estava tenint cura, cosa que va comportar que aquell deixés de percebre el complement salarial anomenat "218 Prima Secció Canina", a partir del mes de maig de 2018.

Com a qüestió prèvia, s'ha de fer una breu referència a les al·legacions que formula el recurrent sobre la denegació de les proves de requeriment judicial II a V que va sol·licitar en primera instància, i que reproduceix en aquesta alçada.

Sobre aquesta qüestió, a més de les argumentacions que ja es van exposar en l'acte de 27 de novembre de 2019, que va denegar la pràctica d'aquestes proves en segona instància, cal tenir en compte que no es discuteixen en realitat els fets que són objecte d'aquest procés, que consisteixen en que l'agent tenia encomanada la cura d'un gos policia, i que, per ordre verbal del Director del Cos, se'l va requerir per a que el retornés a les caneres, i que un temps després li va ser retirada la prima que percebia per aquest concepte. En conseqüència, la manca de discussió sobre els fets essencials del procés fa totalment innecessària la pràctica de prova sobre els mateixos.

A més, el requeriments II i III que sol·licita el recurrent no van dirigits en realitat a l'acreditació dels fets, sinó a obtenir explicacions addicionals per part dels responsables del Cos de Policia, el que és innecessari, quan la contesta a la demanda ja ofereix els arguments de l'Administració. El requeriment IV va adreçat a obtenir dades sobre d'altres guies canins, cosa que resulta irrellevant quan no s'invoca formalment la vulneració del principi d'igualtat i, en tot cas, ha de prevaler l'examen de la legalitat de l'acte, amb independència de la possible existència d'altres situacions més o menys similars. En darrer terme, el requeriment V pretén obtenir informació sobre l'estat del gos, cosa que resulta aliena a l'objecte d'aquest procés, que versa sobre la legalitat, i no sobre l'oportunitat i conveniència, de la resolució impugnada.

Tercer.- Pel que fa al fons de la qüestió litigiosa, procedeix analitzar de forma conjunta les al·legacions de la part apel·lant sobre la forma de l'acte impugnat i la seva motivació, ja que es tracta de qüestions que es troben íntimament relacionades.

El recurrent discuteix la forma verbal en què el Director del Cos de Policia el va requerir per a que procedís a retornar el gos Loki a les caneres. És cert que els actes administratius s'han de produir, de forma general, en forma escrita, però aquesta regla admet excepcions, com succeeix, entre d'altres supòsits, en l'àmbit de les relacions de subjecció

especial com les que vinculen el membres del Cos de Policia amb l'Administració. En aquests casos, el funcionament habitual del servei fa inevitable que es produeixin ordres i instruccions de forma verbal, tal i com admet expressament l'article 36 de la Llei qualificada del Cos de Policia, el qual, en base al principi de jerarquia en què es basa l'organització del Cos, estableix que "*els seus membres han de complir les ordres i les instruccions procedents dels seus caps o superiors*". En conseqüència, l'ordre verbal emanada del Director del Cos s'inclou sense dificultat dins les competències que li corresponen sobre l'organització dels serveis i no exigia una especial forma escrita.

D'altra banda, és evident que una instrucció verbal no pot contenir la mateixa motivació que un acte escrit. De tota manera, l'interessat va rebre les explicacions necessàries, tal com recull la sentència apel·lada, ja que ell mateix ho exposa en l'escrit que va adreçar el 30 de maig de 2018 al Director del Cos (folis 29-30), quan afirma que se li va dir que "havia de tornar el gos L.(...) a les caneres oficials de la Policia i que l'agent de Policia POXX0 se'n faria càrrec ja que el seu gos oficial s'havia mort, i vist que estava previst un reciclatge a la gendarmeria francesa en breu, així faria l'estatge amb el referit gos".

En qualsevol cas, l'interessat no ha patit cap mena d'indefensió que pugui motivar l'anul·lació de l'acte impugnat per aquest motiu, en els termes de l'article 49.1 del Codi de l'Administració. En efecte, la resposta del Director del Cos de 29 de juny de 2019 (folis 45-47) li va reiterar els motius de la retirada del gos L., així com els de la pèrdua de la "prima secció canina", de manera que ha pogut exercitar amb ple coneixement de causa els mitjans de defensa que ha considerat necessaris.

En darrer terme, encara que aquest Tribunal, com abans s'ha dit, es limita a examinar la legalitat de l'acte administratiu i no la seva oportunitat o conveniència, no es pot deixar de considerar que la decisió impugnada apareix justificada, des del moment en què el recurrent estava en situació de baixa des d'un temps abans, i es va pretendre destinar l'animal, que és propietat de l'Administració, a un altre agent guia caní que no en disposava de cap.

Procedeix, doncs, desestimar aquest motiu d'impugnació.

Quart.- Pel que fa a la retirada del complement salarial, ha quedat acreditat en les actuacions de forma suficient que la "prima secció canina" no retribueix l'especialitat del recurrent, ni constitueix un complement corresponent al lloc de treball, sinó que té per finalitat la de compensar el fet d'assumir la custòdia i cura del gos, tal i com resulta expressament de l'apartat 6^è de la circular 399/04, de 20 de desembre (folis 41-42).

Es tracta, doncs, d'una indemnització per raó del servei, que no té naturalesa de retribució consolidada, sinó que decau automàticament quan desapareix el fet que la va generar. En conseqüència, el recurrent no pot seguir percebent aquesta prima, un cop ha deixat d'assumir la cura de l'animal que abans tenia encomanada.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs i confirmar la sentència apel·lada en els seus propis termes.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. JJJ contra la sentència dictada el 15 de juliol de 2019 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.